

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7497/2568

พนักงานอัยการจังหวัดชัยภูมิ โจทก์ นางสาว ภ. ผู้ร้อง นางสาว ร. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 328, ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.วิ.อ. มาตรา 225

ย่อ / หลักกฎหมาย

เมื่อการกระทำของจำเลยเป็นการหมิ่นประมาทผู้ร้องด้วยการโฆษณาอันเป็นการกระทำละเมิด ซึ่งจำเลยต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้องซึ่งเป็นผู้เสียหาย แม้ผู้ร้องไม่ได้ฎีกาเรื่องค่าสินไหมทดแทน เพราะไม่ทราบว่าศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายกคำร้องขอให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนของผู้ร้อง เนื่องจากศาลชั้นต้นไม่ได้ส่งหมายนัดฟังคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ให้ผู้ร้อง แต่เมื่อคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาลฎีกา ศาลฎีกามีอำนาจยกคดีส่วนแพ่งขึ้นวินิจฉัยเพื่อให้เป็นไปตามผลคดีอาญาได้เพราะเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยตามป.วิ.อ.มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91, 326, 328 จำเลยให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณานางสาวภาสินี ผู้เสียหาย ยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าเสียหายต่อชื่อเสียง 100,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 5 ต่อปี นับแต่วันทำละเมิดจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้อง จำเลยไม่ให้การในคดีส่วนแพ่ง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 328 จำคุก 2 ปี ให้จำเลยชำระเงิน 50,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ 26 มกราคม 2565 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้อง ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแพ่งให้เป็นพับ ยกฟ้องโจทก์ข้อ (ข) จำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษากลับให้ยกฟ้องโจทก์ ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแพ่งในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงตามฟ้องข้อ (ก) ฟังเป็นยุติว่าจำเลยเป็นผู้ใช้งานเฟซบุ๊กชื่อ ร. ซึ่งในขณะเกิดเหตุ ตั้งค่าการอ่านข้อความเป็นสาธารณะ เมื่อวันที่ 26 มกราคม 2565 เฟซบุ๊กดังกล่าวโพสต์ข้อความว่า "ขอส่งเฟชมาบางตัวที่ชอบเห่าเก่งกัดมะเลือกแก่แล้วนะมึงยังเป็นโรคมะเร็งอยู่มะใช้เธอจะอยู่ได้นานแค้ไหนวะทำบุญเยอะๆตายไปจะได้มะอาภัพที่ขายของเร่รอนเป็นสัมภเวสี..ดิฉันลูกสาวกรรมะตบมึงก้อดีเท่าไหนแล้วอิตัวสเนียด..มึงบอกว่ารู้ใส่รู้ฟงกรูครอบครัวกิตีเธออิดอกแต่มีงทำมัยมะรู้ใส่รู้ฟงตัวเองบ้างละว่าเคยเป็นกระหรีมาก่อนลิ้มกะพืดตัวเองเธอควายยังฉลาดแต่มีงเป็นคนแท้ๆต่อแหล่เก่งนี่อิดอก..ที่บ้านกรูพร้อมสดกะมีงอี..เหี้ย..กรูถามหน้อยมีงมีสมบัติอะไรเธอที่ครอบครัวกรูต้องไปอิจฉามึง..มีงต้องงกๆรับจ้างไปขนของกะผัก100/200มีงก้อต้องเอากรูจะบอกให้เอาบุญนะอีชะนี่.. ต่อให้มึงขยันแต่ถ้าขยันผิดที่10ปีก้อมะรวยหรือกวย..อย่ามาปากดีอื่แก่ตัญหากลับ..บอกผัวมีงเอาเงินมาเครียกรูก่อน50000..บาทเงินดาวรถกรูอิดอกอีสัตว์อี..ชะนี่.. อิตอแหล" คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาโจทก์ว่าจำเลยกระทำความผิดตามฟ้องข้อ (ก) หรือไม่ สำหรับประเด็นว่า จำเลยเป็นผู้โพสต์ข้อความตามฟ้องข้อ (ก) หรือไม่ เห็นว่า จำเลยยอมรับข้อเท็จจริงตามที่โจทก์นำสืบแล้วว่าเป็นผู้ใช้งานเฟซบุ๊กชื่อ ร. ที่จำเลยนำสืบต่อสู่ว่า ไม่ได้เป็นผู้โพสต์ข้อความนั้น คงเป็นเพียงคำเบิกความของจำเลยลอยๆ ไม่มีพยานหลักฐานอื่นมานำสืบให้เห็นว่า นอกจากจำเลยแล้วยังมีบุคคลอื่นใดที่สามารถใช้งาน

องค์คณะ

ระบิล จันทกริรมย์ · สมจิตต์ สุขกมลวัฒนา · มาลี เตชะจันตะ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/7497/2568>